

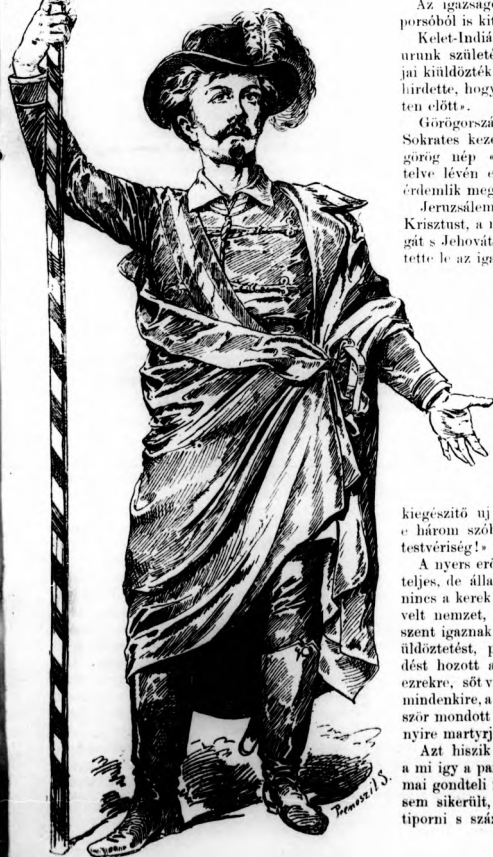
TALPRA MAGYAR

BUDAPEST, FEBR. 8.

ELŐFIZETESI FÖLTÉTELEK:
 Egész évre 4 ft, félévre 2 ft, negyedévre 1 ft.
Kéziratok és púzek
„Talpra Magyar” egyetlen-utca 4.
küldendők.
 Ugyanott vétetnek föl a hirdetések is.

In hoc signo vinces!

Budapest, febr. 8.

Az igazságot nem lehet megoltni. A korporsóból is kitor és eget kér.

Kelet-Indiában hatszáz évvel Krisztus urunk születése előtt a Brahma vallás papjai kiüldöztek hazájából Buddhát, mivel azt hirdette, hogy »minden ember egyenlő isten előtt».

Görögországban méregpoharat nyújtak Sokrates kezébe, mert azt vitatta, hogy a görög nép »bólványai» hamis istenek, s telve lévén emberi fogyatkozásokkal, nem érdemlik meg az imádatfást.

Jeruzsálemben keresztre feszíték Jézus Krisztust, a miért isten fiának vallotta magát s Jehovától különböző, új alakban festette le az igaz istent.

S ha Luther nem akad hatalmas pártfogókra, máglyára kerül és életével fizeti meg fölfogását és tanait a gondolat- és lelkiismeret-szabadságról épen úgy, a hogy Franciaország egész Európát nyakára zúdítá s végre is elbukott az egyetlen harezban, midőn a polgári társadalom evangéliumát írta meg az 1789-ki forradalom jellegében, s az emberiség számára a vallásit kiegészítő új »Hiszek egy»-et fogalmazott e hírom szóban: »szabadság, egyenlőség, testvériség!».

A nyers erő diadala időnkint mindenütt teljes, de állandó soha sem volt, — s ma nines a kerek földön mivel ember és művelt nemzet, a ki ne himné, ne vallaná szent igaznak és magáéának, a mi künhalált, üldözetest, pusztulást, nyomort, szenvedést hozott a főbbieken kívül százakra, ezrekre, sőt világ teremtése óta egyáltalán mindenkire, a ki valami nagy igazságot először mondott ki s annak apostolából többnyire mártyrjává is lett.

Azt hiszik önök t. polgártársaim! hogy a mi így a paradicsom boldog korszakától a mai gondteli napokig soha, sehol, senkinek sem sikerült, az igazságot örökre sárba tiporni s századoknak az egész emberiség-

gel közös vívmányait megsemmisíteni épen nálunk lesz képes egy *Simonji Iván, Vad-vai Andor, Szalay Imre* stb., a kik egyenként és együtt észben és tudományban egyforma szegény legények? s a zsidóhajsza fokozásában a tömeg szenvedélyein és esetleg pár ezer muszka rubelen kívül sem itthon, sem ottkүн semmiféle hatályos segítségével sem számíthatnak?

Es azt hiszik önök t. polgártársaim! hogy a nemzetközi viszonyok mai összefüggésében azzal az európai közvéleménnyel, mely nyugalmat eszközölt ki a zsidóknak a félyad Romániában, kegyelmet a százszor erős Oroszországban, ezzel a mindenható európai közvéleménnyel büntetlenül dacolhatóának a mi zsidóhásra és zsidóvagyokra éhezett antisemitáink még akkor is, ha nem ülte Magyarországi trónusán a leg-humansabb fejedelem, nem állana a magyar kormány élén a legerélyesebb államférfi s nem fódözne minden jogtalan merénylet ellen harkán minden polgárát személyében és biztatva a 48-ki alkotmány s abból kifolyó hasonszellemű számtalan más törvényünk?

Am ha igen! ha csakugyan oly balgik komolyan himi azt, a mi erkölcsleg, anyagilag egyaránt lehetetlen, nezenek önök a kolompósokra, s rögtön ki fognak gyógyulni szerencsétlen tévhitököl.

Avagy miért nem viszik e szájlások saját bőrüket soha a vásárra? s midőn új általok olajtot és sürgöttet *lett»* órája, s Pozsonyban, Zalában, Somogyban vasvillára kap a fölbujtogatott szegény nép, miért lapulnak ők meg otthon a kényelmes suthban? vezér nélkül bocsátva közlegényeket a véres harezba, sőt annyira remegve a hozzájuk tartozásnak még látszatától is, hogy közeledni azokhoz még akkor sem mernek, midőn a törvény kéréllhetlen szigorúsága folytán a gyakorlati kísérlet főrészei börtönbe jutnak, családok emiatt a legborzasztóbb inséggel küzd, s isten felelme és a lelkiismeret fordulása még az afrikai vadakat is arra bírni ily esetben, hogy az ártatlan raboknak és még ártatlanabbul szenvedő övéiknek pár jó szóval

és néhány forinttal könnyebbséget szerezni igyekeznek.

Istóczy, Simonyi, Vadnai stb. urakban meg ennyi emberiség, ennyi szív, ennyi kötelesség-érzet sincsen, mert nem elvált lelkesülő-ök, csak — kevés kivétellel! — hasonló, s a nép drága bizalmával és vérvél ezuralva üzérkedő szájhősök. Ha egyik helyen rajta veszt, a ki rájuk hallgat botorod, odább mennek egy házal, faluról falura, megyéről megyére újabb hívek s a mi már most egyre megy, újabb áldozatok után, míg végre valahára utoléri majd őket isten keze, s ugyanaz a nép, mely e kérdésben a már *Kossuth* Lajos szívből eredő atyai intésére sem hederit, fölcserdván mámorából — botot fog s így veri ki őket a határból, talán az országból is!

A zsidóknak, nem mint hiteltelkezetek, hanem mint polgároknak találók kivételnél valót én is.

Zokon veszem, hogy lassan magyarosodnak, s különösen a kereskedelmi téren a magyarosodásnak ok a legfő akadályai, sőt ellen-ségei.

És színtüreg zokon veszem a közönyt is, melylyel a magyar közügyek, a nemzeti tolványok s a magyar népnek ugy kulturális, mint nemzeti sági vagy plána a kegyelet által sugalt alkotásai iránt viselkednek. Kiket annyi jóban részesít a magyar haza; s a kik oly roppant gazdagságot gyűjtöttek magyar földön, azoknál a szűkkéblésűg bűn; azok megjelenése az áldozatok oltáránál nem is nagy lelkiség, de visszatartatlan kötelesség.

Csak hogy e szűkmarku részvételeseknek megvan némi mentése a zsidók elszigetelt helyzetében, melyet az alkalmány betűje s társadalmi elforgatás diktált rájuk; gyógy-szere a bajnak pedig nem az erőszak és a vas-villa, hanem a legteljeseb joggyenlőség és társadalmi öszevalóság.

Ha a magyar ember tanulni akarja a zsidókat, megtelepülésüket nálunk, felszaporodásukat közüink a legnagyobb áldásnak nyilvánítanám.

Első erénye a zsidónak a mely vallásosság és törhetlen ragaszkodás őseinek szent hitéhez. Katholikus ember szegénynek tartja ka-lapot emelni a kereszt előtt; diáseressek a Jézus Krisztussal köszönteni lelki atyját; be-vallani, hogy nagypénzeken bójtöl, s hogy ha többször nem egy évben, legalább husvétkor meggyónik és megáldozik. A protestánsok egy része viszont a gondolat szabadságot a hitel-tenység tulozsa s sajnálja, s ha szeret éj-teti, el is vonja papjától azt a pár garast, a mi nemes hivatása betöltéséért jár neki. A zsidó bezeg nem szegényli hitét; nyíltan gyakorolja ennek legfuresább szertartásait; di-csekszik vele, hogy a hosszú napot éden szonjan imádkozással tölti; utolsó filléret is örömet odaját templomépítésre, s hogy másk is megbecsülik, tiszteli, jól díjazza s minden kínálkozó alkalommal kitünteti rab-binását. Ezt tessék utánozni, egy csoportosul-janak a keresztények oltárai és jelvények körül, s akkor a keresztre árnyékok vetni, azt dicőségű megmagaslától lejobbszállítani Mózes utódi soha sem fogják.

Másik erénye a zsidónak a bámulatos faj-szeretet e ennek kifolyása: a szoros összetar-tás. Ha egy amerikai és egy ázsiai zsidó a földke akármely pontján találkoznak, 24 óra múlva már egymás malmára bajtják a viz. Mi keresztények, s legkivált magyarok saját hazánkban is fölfalják egymást. Ezért nevezte a költő isten csodájának, hogy még áll hazánk.

Harmadik erénye a zsidónak a tanulókony-

ság. Öt zsidó család egy faluban meg nem marad külön iskola nélkül. S a legszegényeb-ben is elvégezték fiával több iskolát; könyvet vesz neki ezukor vagy játék helyett vásárlia és névnap ajándék gyanánt, s zenge koról bevajta az élet nagy tanulságai. Magyar népünk sokhelyütt még ma is sajnál minden garast iskolától, tanítótól, s bár józan legtlő esetben nemcsak a zsidó, de mindenki túljár az eszén, s orrárd vezetí hinárba akármí bőségedű világsaló.

Negyedik erénye a zsidónak, hogy semmiféle munkát sem tekint lealázónak, s hogy esodaltos önmegtudással takarit meg minden fillért, míg szegény s okosán költ és módjával, ha még ugy fölgazdagodott is. Magyar ember még a hivatalban is válogat; for-rintos urat játszik krajezáros jövedelemmel; szorgalmas a munkában, de ügyetlen, kénye-lmes vagy gavallér emek értékesítésében, és mindig másban keresvén a baj okát, soha sem önmagában, egyszer a kormány, mászor a zsidóság ellen fordul önmagának legtlőbet irtó gyűlöletével a szerint, a mint *Hermann Ottó és Madarász Jenő*, vagy *Istóczy és Pázmány* Dénes vetődnék hozzá, s mezes-mozos mrvázgot vonnak végig mále száján esengő-pengő trézisokból.

Ötödik erénye a zsidónak . . . el, de minék folytassam tovább? A ki okulni kíván, annak ez is elég. Nem is említtve a gyaloztat, a mit e haszontalan antisemita népámitók nálók persze csak tettettek, de a világ által készpéznék vett kíséleküségökkel ejbnék a magyar név. Mi nyíltan kimondjuk, hogy nem félünk a zsidóságól számos erényei és jó tulaj-donságai dacára sem.

A magyar nemzet, mely ezer év előtt vé-ren vette s ezer éven át dicso nagy tettekkel tartotta meg a magyar hazát, roppant többségében ma sem fajult el annyira, hogy saját otthonában földmívelővé vállalték pár ezer akármí hitű vagy nyelvi jövényű miatt. Al, miként az őskori szirt, melyre rákarezzollt, egy s más ostobaságot gyerek-kéz is, de kimoz-dítani helyéből csak világbiótt elemi katasz-trófa képes! Ez a nemes önértet a mi fiá-lyánk és pajzsunk . . . ezt ájolja koblében minden igaz magyar. . . A ki ellenkezőt hird-et: fizetett muszka kém és zsoldos, s midőn egy hozzánk nem méttö harezta tüzel, kiöl-vény lelkünköl a bátorságot és a reményt, képtelenné olajt temi azon óriási küve-lenre, melyet igazán lételünkért fogunk vizé-les a melyben ez antisemita komposzokat vagy nem, vagy csak az — ellenség tábori-ban fogjuk látni.

Temesmegye bizalmi fölrata Tisza Kálmán miniszterelnök-höz.

Temesmegye törvényhatósági bizottságának közgyűlésén *Dobó László* főjegyző talpraesett rövid beszéd után a következő indítványval járult a megye községe elé:

„Hazánk hagyományaival összhangzásban a magyar királyi kormány az országgyűlés képviselőházának egy törvényjavaslattal terjesztett elő, melynek tárgya a keresztények és zsidók közötti házasság volt és a mely alkal-mas lett volna, hogy a vallásfeleketek egyen-jőségének eszméjét jelentékenyen előbbre vigye egyrészlől, másrészlől pedig hazánk szabadelvűségének újabb bizonyítékul szolgáljon.

A vegyes házasságról szóló ezen szóban

forgó törvényjavaslattal az országgyűlés képvé-selőháza nagy többséggel elfogadta, de — és pedig két ízben — az országgyűlés főrendi-háza magától elutasította és akként törvény-nyé nem válhatott.

A megye községeinek nem lehet és nem is feladata, hogy az országgyűlés főrendi-házá-nak eljárását bonézkés alá vegye, de tagjai az országgyűlés képviselőházának, mely a törvényjavaslattal elfogadta, az országgyűlés fő-rendi-házának tagjaival szemben választott kép-viselői lévén, egész hazánkban meggyőződésük látszik, hogy a megye községe, mely po-litikai kérdésekben meggyőződését nyilvá-nítani a törvény szerint is fel van jogosítva, ezen kérdés tekintetében állást foglaljon és kijelentse, ha vajjon a képviselőknök, illetőleg a magyar királyi kormánynak magatartását méltányolja-e vagy sem?

Temesmegye törvényhatósági bizottságának közgyűlése ezenel kijelenti, hogy a kereszté-nyek és zsidók közti vegyes házasságról szóló, a magyar királyi kormány az országgyűlés képviselőháza elé terjesztett törvényjavaslat-tal méltányolja, és hogy a magyar királyi ko-márnynak ugy az ezen kérdésben tanusított rendetlen magatartásért, valamint azért is, hogy a szabadelvű eszűneknek mindinkább érvé-nyét szerzeni törekszik, köszönetét nyilvá-nítja, és ennek következtelen Temesmegye községe hiven eddigi hagyományaihoz, melyek tanúsága szerint a szabadság, egyen-lőség és szabadelvűség zászlaját mindig fen-n lobogtatta — kellemesen indítatva éri magát arra, hogy a kir. miniszterelnök ur ó nagyemlétszűgőhöz intézendő felíratban a ma-gyar királyi kormány iránti legteljesebb bi-zalmának kifejezést adjon, azon óhajtással, hogy a magyar királyi kormány, mint eddig, ezután is tántorithatlanul haladjon tovább a megkezdett ösmerény, melyen az egész haza támogatása emaradhatatlanul fogja kísérsi.

Emez indítvány egyhangulag, általános lel-kesedéssel fogadtatott el.

Oly eddigi, melynek föispánja a közel múlt idők egyik nagy alakja *Ormos* Zsigmond, alispánja viszont pártunk egyik fiatal kitűnő-sége ifj. *Ormos* Zsigmond, meg sem lep ily nemes határozat.

Hanem azért mégsem fojthatunk magunkba egy nekik s a derék megye egész községe-nek szóló hangos éjnt!

Mit főznek az ország konyháján?

Oly eddiken, mint a mult heten, regóta nem for-gólditak a tuzhely körül az ország szakácsai, kuktaí s az országos konyha egyeb hivatalos személyete. Sőt amugyis tetemes számuk ez egyszer meg «hivat-lanokkal» is szaporodott, a kik nem mertek ugyan belebő tolnokni a kúszóbnél, ektlen rohogásokkal s durva szitkozódásokkal azonban segítették növelni a zavart — a távolab állók felrovezése és a tisz-tessegek elemek erőszakos távolrtása vegett.

Ez ajton kivül kompiánban különösen szembe-tunt az ország berese, a «Függetlenség» szurtos gu-nyájánál is szurtosabb kifakadásával; továbbá az a sok mindenfél «fazer szakács», a kiket nem ok nélkül esoptat el szülőglátóba! — nemzet, s a kik egytől egyig a «Pesti Napló» kegyelemkenyeren elős-ködnek most viszonzásul azokert a «kover falato-kért», a miket boldogabb napjukban — persze az ország vagyonából s a nép fillereiből! — ók juttat-tak e «hires» újságnak.

Mindennek a sok lühönök és zenebonának pedig egy utszeli pletyká volt a fölödezője; az a közsa hir tudniillik, hogy a főszakács egy «új éltel» kompon-tál, melylyel már «kóstolás közben» mezegette

kissé a száját, és a melyet találat után érintetlen küldtek vissza az emeleten lakó exzellenciás és méltóságos uraságok... ergo a szigora miatt felt, tiszta keze miatt irigyelt, takarékosága miatt gyűlölt főszakács urnak *kifele áll a szekerre urak*, s csak egy kis botányt kell rögtönözní a konyhában, sicher kitelik az esteleget a *szabad prédvá lesz imén minden*, és csakrambán és pinczében egyformán, a mire most hiában vássik annyi eles fog és vágyik annyi szomszj torok.

Hát hiszen nem tagadjuk: a spekuláció nem volt epen ügyetlen, s az eszközök teljesen melett annak körösztül vitelezés... kettőről megfellekedtek mégis a rendezők: arról, hogy a főszakács osztatlanul és rendíthetetlen bírja a házi gazda — a király és a nemzet bizodalmat; s arról, hogy a főszakácsot *Tisza Kálmánnal* hívják.

Mint rendszeren, hideg egykedvűséggel hallgatta ő darabig most is, mikép kialtó felje preat-ot az ajtó előlt ácsorgó csöcsélek had, s megvető mosolyly szemléte a tuzhely körül ugrándozó és zomajoló ellenziki kukták károromét, de mikor aztán megunta a lármát s a kihívó henezegés és boszantó kötekedés kezdett alkalmatlanná válni, fölkapta a legelső főszakácsnal s olyan sort vert azzal a leszájásabbak és legvakmerőbbek hátán, hogy az ektelen zaj siralmas járn változott, az apr'ssag gyáván bújt asztal alá, ajtó mögé, a szurtos beres és clesopot facer szakácsok viszont keredek oltak s má már csak a keritesen át, az utca közepéről iválóznak s fenyegetőznek fölemelt ökökkel a diadalmas főszakács fele, a ki ily könnyeden de isten igazában elphalvón a hazban lévő tirkos vagy nyilt pátronusaitkal, nemcsak országosan csuffa, de országosan nevetéssége is tette.

Más szóval a sokszínű és sokszínű ellenzék újra kudarcot vallott: *Tisza Kálmán* újra óriásnak bizonyult azokkal az inkabb mulatóságok mint veszály törpékek szemben, a kik személye és állása ellen agyordoknak, s a szabadelvi párt a **népszabadság, vallási egyenlőség és nemzetiségi testvériség** dicső jelzésaival a háromszínű szent lobogón jogsult bizsaképpel halad tovább ily léngeszű vezér alatt azokon a fényes nyomokon, a mikén előtte a *Rákócziak, Deák Ferenczek, Kossuth Lajosok* jártak s a mikről lá leter; multjához illő hasonl jövő helyett bizonyos halálra hozan, kora sirba, s a mi emnél is fájdalmasabb — korozuraltan, diestelen sirba áll a magyar faj és nemzet.

A vita első napján legnagyobb port vert fel a Herman Ottó beszéde. Kitérően beszélt. Egyedül az ő érdeme, hogy másnap azután *Tisza* és *Hegedüs* olyan kánczénákat mondhattak, a milyent már rég nem hallott a képviselőház. De adjuk meg *Szilágyi Dezső*nek is az őt megillető részt. Neki is kijutott a paszokslából egy egész embernyi porció.

Ezen a második napon olyan szerencsége volt a szél ha se bus-felc elvek pártjának, márt. i. a 48-asoknak, hogy meg Istóczy is ellenük ment.

Azt mondta Herman Ottó szemrehányása folytán, hogy ő soha se írta azt, hogy: hasonlatlan, hitvány csavargó, — mert az a keszeméit újságban volt benne.

Erre *Komjathy* Bela elbeszélte a körülötte ülő képviselőeknek a következő adomát:

Semmi se olyan könnyű — ugymond — mint kibújni a sertő kifejezés alól. Nekem is van egy kliensem, a ki mikor alperes volt s felolvasták előtte és a felperes előtt egy dolganban a marasztaló ítéletet, azt kérdezi az ön kliensentől a bírő: «Van-e valami megjegyzése?» — Van kérem alásan egy kérelmem a bírósághoz. «Fellebbezni akar?» — Nem kérem alásan, csak azt akarom megkérdezni, szabad-e nekem, tekintetes bíróság, azt mondani itt szemtől-szembe a felperes urnak, hogy alaváló gazember? «Nem szabad» felelte a bírő szigorúan. «Hát akkor nem mondom, kérem alásan.»

Hegedüs Sándor beszédjéből a következők részleteket közöljük:

Megrója, hogy ily fontos kérdésnél az ellenziki szónokok nem állják a személyeskedés terere esnapni át s ily foglatyát: Nem akarom a küzdelmet felvenni azon a térer, mely térré Herman t. képviselő ur szeretni terelni egy idő óta, mert azt meg kell jegyezmem, hogy utóbbi időben a házbán sajtóságos szerepet vis. (Halljuk!) Vagy morális vagy értelmi mérték állít fel a képviselőház egyes tagjaival vagy pártjával szemkötött és kimondja főséges ítéletét elevenek és holtak felett minden bírálat, minden lelkiismereti furdalás nélkül. (Igaz! a jobb oldalon). Így tegnap is, még pedig oly kifejezésekkel, melyek megilletnek egy uralkodót, mert ő «elvárja, kijelenti a háznak» s ily kifejezésekkel adja tudtára enunciacióját. (Ugy van! jobbfelől.)

Igy most is felveti azt a kérdést, ki az igazi állampolgár? Én t. ház egy ily kérdés megfelelni nem tudok, sőt ha tudnék sem vonnám azt a vita keretebe itt egyszerűen parlamentáris szempontból, mely vagy tisztán theoriikus eszmekörben mozogva a fejtegetés, s ez ide nem tartozván, unalmas lenne, — vagy pedig arra a terre tévedek el, a melyre Herman Ottó t. képviselő tévedett, hogy minden egyes ember mellé odállította a katonai mértéket, hogy az megüti-e felafogását, igen vagy nem? És minthogy rendszeren természetesen *Tisza Kálmán* miniszterelnök ur szokott az ő mértéken alul esni, igen természetes, hogy az első áldozat mindig ő. (Derültség jobbfelől.)

Magára a dologra nézve Herman egy hasonlat-hoz menekült talán csak azért, hogy ne mindent kelljen elmondani, s azt mondta, hogy a zsidó az élészó, de rossz is, sok is. Ha ezt a közönségnek elmondjuk, mi következik ebből? Egyszeruen az, hogy apaszuk meg számukát, s ez igen természetesen nem lehet máskép, mint egyszerűen egy kis üldözés által. (Helyesles jobbfelől.)

A mi a javítást illeti, arra vonatkozólag ó a törvényhozás előtt már többször oly fejtegetésekbe bocsátkozott, melyek azt hiszem, sem e ház, sem semmiféle parlament e nem valók, mert hogy a zsidók hogy konstruálják hitzikkiket és hogy káthójokat ni képezi, azt hiszem, hogy mi, kik nem boesátkozunk más felekezet hitzikkieinek megírásába, csak nem fogunk boesátkozni a zsidókkal szemben. (Élenk helyesles jobbfelől.)

Hogy tehát mi akar tulajdonképe a kathekimussal t. képviselőtársam, azt én valóban nem értem, azaz hogy mégis sejttem: t. i. miután par force meg akarják teremteni nemelyek, — nem ő — a zsidókérdést Magyarországon, (Egy hang a szélő baloldalon: Már megvan!) és miután Herman Ottó képviselő urnak az a viszketege megvan, hogy ő minden kérdést meg akar oldani a földön, ennek következtében természetesen egyszerre kész a megoldási áldozat és azt már előre fel is találja.

Ugron Ákos azt mondja, hogy ha a főpapokra és nagybirtokos urakra a kormánynak valaha szükségese volt, az most van és tapasztaljuk, hogy a miniszterelnök ur keresi mindenütt az alkalmat a kibékülésre. De azt hiszem, hogy a főrendek komolyan a keztyüt elfogadták a miniszterelnök urtól, lesz bátorságuk és erejük szembeállítani a választásoknál és a szabadelvi párt emberei helyett jőjjenek akár az ultramontánok, akár a reakcionáriusok, akár az antiszemitaik, az ön nézetem szerint veszedelmesebb nem hőst, mint a t. miniszterelnök ur pártbeli. (Éllál!) Hosszan tartó mozgás és derültség.)

Tisza Kálmánnak a beszéde egyike volt az általa eddig elmondott legjobbaknak. Azt mondta a többek közt:

Herman Ottó t. képviselő ur szememre vetette és szemere vetette mellesleg ezen oldalnak is, bír a legnagyobb rész nekem jutott belőle, — a szabadelvűségnek nem őszintéget. Ha nem épen tegnap történt volna, t. ház, talán nem is reflektálnék rá és nem esodálkozom rájta, mert hisz lehet őszinté-

nek vagy nem őszintének tartani valamely párt szabadelvűségét, de midőn épen tegnap ide jöttém előlt olvastam azon őszinte szabadelvi programmot, melynek egyik mestere ő volt. (Élénk derültség jobbfelől.) akkor aztán csakugyan nem voltam képes állítását megértani.

Mert hát az őszinte szabadelvűségét követelő urak programja mit mond? Szabad ipar, mert a 48 azt kívánta; de nemcsak köhszortársulat, hanem képesítési kötelezettség is, tehát cenzúrárszat magyarul. (Derültség. Ugy van!)

Tudom én azt, hogy nem fogják azt soha bevalnani, tudom én azt, nem is fogják neki ezt a nevet adni, de tudom azt is, a mit Madách mondott, hogy a nyakravaló más lesz, de a kutya ugyanaz. (Hosszasan élénk derültség.)

No de uraim van abban a programban egy más őszinte szabadelvűség is és hallja az ember azután ezen őszinte szabadelvűség hirdetőitől a testvériség, szabadság, egyenlőség elveit, ugyanakkor egy száj-ból hideget és meleget fuja hangzatnái. (Derültség jobbfelől.) Ott van a híres szabadelvűség: az antiszemita kérdés. Elmondja programjuk, bővebben kifejti Herman Ottó képviselő ur, (Derültség.) hogy az antiszemitaizmus nem helyes, de valójában az antisemitáknak igazuk van, mert a bajuk okai a zsidók. És azután konkludál oda, hogy az egyenlőség, testvériség és szabadság nevében meg kell rendszabályozni a zsidókat, még pedig hitelkérvő nézre is. (Hosszan tartó élénk derültség.)

Én nem fogok a programból több példát felhozni; (Egy hang: Van még ott több is!) lehetne meg egynehányat, de mindenesetre azok az urak, a kik azt a programot magukénak vallják és bocsnatot verek azoktól a függetlenségi pártiaktól, a kik nem vallják magukénak, mert ugy tudom, ott nem tetszik az mindenkinek, de a kik magukénak vallják, nagyon számíthatnak a választók beata simplicitására. ha azt hiszik, hogy ezek nem veszik észre s ellentét, mindenkéi elhisi felőle, a mi neki kedves s a többi azt hiszi, azért van ott, hogy másokat boldondíthasson. (Élenk derültség!) Nyugalmasnág a szelsőbaloldalon.)

Szilágyi t. képviselő ur azt mondja, hogy *Tisza* mindent eltakított, hogy a homályban akar settenkedni. Hát t. ház miben állott ennél a dolognál az ön homályban settenkedése? Midőn a tvjvasalat 2-or el nem fogadtattak, megpróbáltam, hogy előre beszéljük meg a dolgot együtt barátságosan. Azt mondatott, hogy nem, előre nem tárgyalunk ebben a dolganban. Így van szúról-szóra. Teljes joggal. Nincs ellene semmi kifogásom, csak annak jellemzésére hozom fel, hogy én akartam a homályban settenkedni. (Derültség jobbfelől.) Ha homályban akartam volna settenkedni, csak nem sjánlottam volna fel, hogy hettekkel előbb, mint tárgyalatik, elmondom a nézetemet. A másik az, vajjon én követem-e a settenkedést, vagy egy másik pártja a t. háznak, a melynek legálább is egyik veszire *Szilágyi Dezső* t. képviselő ur a mely párt az utolsó este tárgyalta a főrendház jelentését és ekkor is azt mondatotta ki, hogy a mi pedig körben folyt, arról szólni és írni nem szabad.

Én két nappal előbb nyíltan elmondottam nézetemet; minden lap közölte és kommentálta, de hát azért a képviselő ur szerint én vagyok az, a ki a homályban settenkedtem. A képviselő ur ellenben előre gondoskodott arról, hogy az ő nézete a hirlapokba ne jőjön, se ne beszéljen róla, de azért én voltam, a ki homályban settenkedtem. (Élenk éljenzes, derültség a jobboldalon.)

A miniszterelnök meg néhány találó megjegyzésel zárta be szónoklatát.

Mezei Ernő hétfőn szólt.

Mezei, ezolva a főrendház újjászervezésére, azt mondta, hogy a mit a főrendek a zsidókérdésben csináltak, az egy bámulatosan hevenyesített politikai csiny volt s ha ez a kérdés nem jön vala, a főrendi-

ház kimult volna, a nélkül, hogy tudomást vetünk volna róla. Istóczynek azt mondta: Olyan népszerűség volt már Magyarországon, a mely az ágyuk torkába vitte az embereket; de olyan népszerűség nem volt még, ha csak Dózsa Györgyig nem megyünk, a mely arra indította az embereket, hogy ballákkal baltokat verjenek.

Szóltak még Dárday Sándor, Mocsáry Lajos, majd Jókai Mór.

Jókai kivált azzal keltett hatást, mikor arra utalt, hogy a polgári házasságot Francia- és Olaszországban mily nagy események, áldozatok és változások előzték meg. Az arisztocrácia és az egyház hatalmának megtörése voltak azon előzmények. Nálunk ezt tenni nem lehet, nem szabad, mert e két osztály az állameszme hatalmas támasza. Jókai után Helly beszélt, ki Tisza ellenében védte a szélsőbalai programot s bizonygatá, hogy a miniszterelnöknek le kellett volna mondani, mert a főrendiház reformját keresztülvinni nem tudta. A zsidók ellen felhozott szokott vádakát meggyőzően ezáfoldgatta.

Meg három szónok beszélt, mind a három röviden. Krisztinkovics Ede, Gruber és Vadnay Andor.

A keddi ülésen a ház befejezte a főrendiház izenete fölött a vitát.

A napirend előtt Herman Ottó vetette föl a kérdést, hogy a függetlenségi párt antiszemita tagjainak külön helyet kellene elfoglalniok. Szólt György tiltakozott az ellen, hogy helyét megváltoztassa, mert ő most is a függetlenségi párt tagja. Az elnök arra utal, hogy e részben senkire nem lehet reáparancsolni. Ezzel az incidens véget ért.

A főrendi izenet kerülven tárgyalás alá, György Elek védte a függetlenségi párt nyilatkozatát, a kormányt tette felelőssé az antiszemita mozgalmakért.

Eötvös Károly több személyes tulajdonságu meggyőzés után szinten a kormányt vádolta, hogy eljárása kedvezett az antiszemitizmus megerősödésének.

Szerdán megtörtént a szavazás. Előbb Tisza Kálmán miniszterelnök reflektál az ellenzéki szónokok beszédjére, első sorban Eötvösre.

VÍZOLYI GUSZTÁV.

Az első a mit mondott, hogy hisz Istóczy Győző képviselő ur a kormánypart kebeléből hirdette legelőször e házban az antiszemitizmust. Igaz, de az is igaz, hogy midőn az antiszemitizmus kezdett elcsébb alakot ölteni, a képviselő ur a kormánypart kebeléből kivált, tanítványait pedig arról az oldalról (a szélső baloldalra mutat) toborozta. (Ugy van! jobbfelől.)

Azt mondják onok, hogy hiba különleges szempont alá venni az izraelitákat. Hát hol történik ez? Kik által történik ez?

Helyi képviselő ur azt mondta, hogy a zsidók nem nemzetiség csak felekezet; nemzetiségi szempontból tehát ugyanazon szabályok alá esnek, mint az e házban lakó keresztény nemzet, vagy keresztény más nemzetiséghez tartozó egyének. (Ugy van! jobbfelől.)

Sikerülten válaszolt ezután Szilágyi Dezsőnek. Szilágyi Dezső felhozta az indigena magnások behívásának ügyét is.

Igen, — mondá a miniszterelnök, — nem általam de herczeg Lichtenstein felszólítottott, hogy mitűn akkor az volt a hír, hogy a családjához tartozó három tag le fog jönni, jöjjön le ő is, és ugyanazon családból szavazzon a másik párttal. Mikor megtudtam, hogy néhányan hajlandók volnának lejönni, azok által, a kikkel szorosabb viszonyban vannak, én egyenesen arra kertem — megköszönve szives szándékukat — hogy tartsák magukat vissza a szavazástól. (Éljen helyesles a jobboldalon.)

Ezután meg néhány megjegyzést tett Apponyi Albert gr., Eötvös Károly és Szilágyi Dezső szavaira, kik viszont szinten felszóláltak személyes ügyben, megtörtént a szavazás.

A szavazás eredménye a következő: 410 magyarországi képviselő közül elnök nem szavazván, igennek vagyis a miniszterelnök hat. javaslatára szavazott 171, nem-mel szavazott 131; tavol volt 107. Eként a miniszterelnök által beadott határozati javasnyegyen szótöbbséggel elfogadottott.

Innen is, onnan is.

(Tarka hírek a nagyvilágból.)

Béke, ó szent béke! A te országod jöjjön el! Ez az imádság hallatszik messze Ázsiától túl a két világ tengeren Amerika legnyugatibb pontjáig. A nagy nemzetközi kótozkodás itt is, ott is lángba borított egy-egy országot. Franciaország hű fiait egy haszontalan, megfoghatatlan és ezáltalban háboruban tártják ki mellüket a kínai félydal törzsek mérgezett dárldáinak, Anglia meg az egyiptomi zűrzavaros lében akar minden áron kanál lenni. Azt mondani se kell, hogy mindezek a dolgok ugy sutyomban a muszka kéz nyomása alatt fejlődnek, haladnak. És ime, épen ennek a három országnak gyül meg a baja belső dolgaival. Kifelé véres háború, beláthatlan végű bonyolalnak, befelé a lázadás tünetei, a vagyonosztogatás prédikálása.

Igy néz ki a helyzet, akármerre nézzünk is. Az alábbi szemle mindenkit erre a meg-

A KOCHÉLI KOVÁCS.

győződésre kell, hogy vezessen; de ez a körültekintés meggyőz bennünket arról is, hogy mily végtelenül drágák és becsekese a béke-állapot áldásai s mily feltékenyen kell azokat őrizni.

Franciaországban is igen válságos a helyzet. A munkáskérdés foglalkoztat most mindenkit. A képviselőház a felett tanácskozik, az újságok arról írnak, a gyűléseken arról szónokolnak. A megoldástól azonban még igen messze vannak. Egy ellenzéki képviselő, Clemenceau azt indítványozta, hogy egy nagy országos értekezlet vegye tárgyalás alá, mikép lehetne ezen a nagy bajon segíteni. Az indítván **8 szavazattöbbséggel elfogadták, a kormányt tehát leszaratták.**

Ezalatt perze a császári párt hívei, a bonapartisták is mozognak. Február elsőjén ennek a pártnak egy küldöttsége tisztelgett Napoleon Jeróme hercegnél, a ki oda nyilatkozott, hogy a törvényes, fíradhatatlan működés meg-

utat külön őrség tartott megszállva. Egy gép a vonat előtt haladt s mielőtt ez beérkezett volna, a vasuti állomásokat mindenütt elzárták és rendőri felügyelet alá helyezték. Bristolba érkezve a herceg zárt kocsiba ült és lovas rendőrök fedezete alatt Bristol érintése nélkül hajtottat Leigh Courtba, holott Bristolban ünnepélyes fogadtatásra tettek előkészületeket.

Mindezek az övrendszabályok valószínűleg a következő esetre vezethetők vissza leginkább: Egy Donne nevű michaelchurchi irországi gazdászt a Bristol melletti Cliftonban letartóztatták, mert a *walesi herceget* (az angol trónörökös) **halállal fenyegette.** A herceg legutóbbi utazása alkalmával fogatosított rendkívüli óvintézkedéseket most azzal igazolják, hogy a trónörökös palotájában a herceg távozása alatt több fenyegető levél érkezett. Maga a letartóztatott Donne Bristolban kettős esővíz puskát vett s nyíltan

mit-testvérek és a kiválóbb ir nemzeti pártiak az *Anglia ellen fogatosítandó actio-programot* fogják megállapítani.

Szultánból borzasztó hírek érkeznek. Így a többek közt *Szultánban* a helyzet kétségbeesett. Az elelniszerek elfogták; **a lakosság katya- és löhussal kénytelen táplálkozni.**

Gordon tábornok a mahdihoz levelet intézett, melyben az elfogott európaiak szabadon bocsátását követeli, **Baker** pasa lovassággal kémszemlélt tartott és megtámadta Ozman Digna seregét, mely 120 embert vesztett holtakban és sebesültekben.

Az orosz Külügyminisztert, a ki a napokban érkezett vissza Pétervárra, két nap múlva a czár kihallgatáson fogadta, mely alkalmával Giers referált neki Berlinben és Bécsben folytatott diplomaciai értekezései eredményéről. Ez eredmény főleg abból áll, hogy *német, osztrák-magyar és orosz részről kölcsön-*

RETTEGETÉS IVAN HALÁLA.

kezdésére elő a pillanat. Elhatározott, hogy febr. 17-kén a téli cirkuszban nagy bonapartista gyűlés tartassék. Ennek a gyűlésnek célja: előkészíteni **az alkotmány módosítására** kiküldendő bizottság szervezését. Az erre néve javaslatot tevő bizottságnak Napoleon Jeróme hg egy másik hírlapi jelentés szerint azt is mondta, hogy családjában teljes egyetértés uralkodik, hogy az általános szavazati jog van hivatva az alkotmányformát meghatározni, a nép pedig az államfőt választani.

Angliában a fénytől, a kik körülbelül hasonló cselekedet követnek mint az orosz nihilisták, megint nagyon kezdenek félni. Az angol trónörökös minap Bristolba tett utazása alkalmával ugyanis épen oly rendkívüli rendszabályokat fogatosítottak, mint mikor a czár kel utra. Az egész, 119 mérföldnyi pályán örök voltak felállítva, oly kis távolságra, hogy egymáshoz átkiálthattak. Minden alg-

mondogatta, hogy a walesi herceget akarja agyonlőni. Mikor lakásán elfogták, még egy revolvert és töltényeket is találtak nála. Donne örölnék látszik, mert azt mondja, hogy a herceg „megdelejezte” őt és lovát, azért nem tudott ez a versenyen győzni. Donnet csak a hercegnak Bristolba távozása után állították a bíró elé, addig szigoron őrizet alatt tartják.

Ugyanezzel kapcsolatban idejegyezzük azt a hírt, hogy az *ir-amerikai dinamit-szövettség* kiváló tagjai *Párisba* érkeztek; köztük van állítólag több, az angol rendőrség által leginkább keresett egyéniség, így *Mac Cafferty* kapitány is, a kit azzal gyanusítanak, hogy ő volt a londoni földalatti vasuton történt robbanás okozója, a kapitányt a féni összekövésben való részvétele miatt 1867-ben halálra ítélték, később azonban kegyelmet nyert s szabadlábra is helyezték és azóta Angolország legelkeseredettebb ellenségei közé tartozik. Azt hiszik, hogy Párisban az amerikai dina-

nösen meggyőződtek a békes szándékok őszintesége s annak szükségé felől, hogy mind a három monarchia zavartalanul a maga belügyeinek szemléje figyelmét.

Tonkingban a helyzet megint nem változott. Egy jelentés fekszik előttünk, mely szerint a chinaiak katonai és egyéb természetű óvintézkedései részben ki nem elégítők, részben pedig a pekingi kormány fejtelenségű bizonyították. Franciaország sem *Kanton*, sem *Hanan* szigetét nem szándékozik megtámadni. Egyébként mindenki azt hiszi Párisban, hogy a tonkingi kérdések csak Tonkingban fog elintéztetni.

Bulgáriában megfoghatatlan módon rossz szél jár a muszkákra. Megint csak azt jelentik a bulgár fővárosból, hogy két muszkát, Golovint és Popoffot, kiutasítottak az országból. Komoly dolog ez vagy csak afféle komédia? . . . Mi csak annyit mondunk rá, hogy: *köve higj a komának.*

GONDÜZŐ.

ORSZÁGGYŰLÉSI ARCZKÉPESAROK.

II. Vizsolyi Gusztáv.

Az alföldön hegynek látszik a vakanturás is. A Kárpátok táján halomszámba megy, a mi másutt hágy.

„Ellenzéki kitünőség” nagy szó volt nálunk akkor, mikor *Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Tisza Kálmán* hozzáfok illő tábor élén keserítették meg a kormány életét. Ma ugy a mérsékelt, mint a szelbali opposzició jobbjára galagonya-bokrokból áll, a mik közül magasan kinyúlik és szemel-zur akármik közepszerű fasúdar is.

Nem ugy a kormánypárton! Az ország java-tehetségei itt rengeteg erdővé sűrűsödnek, s meg a ki messziről föl sem tűnik, kiváló nagyság, a mint közelebe jutunk és alkalmunk nyílik minden oldalról jól szemügyre venni.

Valami nagy gondot nem okoz hát nekünk, ha a szabadelvűpárt díszes sorából akarunk bemutatni véres ferfit. Olyan az, mint az arannyal telt kád... akárhol markolunk bele, bizonyosok lehetünk, hogy nem krajczár lesz, a mi a markunkba kerül.

Csakhogy van különbség az aranyok közt is!

Nem olyan, a melynek értéke ázsíval egyélt sem több hat forintnál osztrák bankban. Van viszont más fajta, a miért három annyit ad meg ezüstben is a legfinnyásabb pénzváltó-üzlet.

A szabadelvű pártok élöké, kinek fenyes nevet e rövid életrajz homlokára írta — szinten ilyen sokatérő negyes arany. Színe, sültyára, beséire kiváló, ritka meg aranypénznek is!...

Máholnap felszárad lesz, hogy a közönség elé, forgalomba került, de azért ragyogása ma is a régi... s a mint nem hagyta rajta szennyet az idő keze, esorbat sem ejtethet rajta az idő foga...

Bizony szép e ritka dolog nálunk, a mi annyit aranyt elkoplatott az utóbbi félszázad alatt a közvélemény, s a mi még ennél is leverőbb, mennyi más talimnak bizonyult a próbátüben...

Vizsolyi Gusztáv 1822-ben született D.-Szentgyörgyön, Tolnamegyében. Két tizeddel már ugyan megye aljegyzője, majd árv.-sz. élöké, s ámbár a szabadságharcz miatt pályája ezen irányban megszakad — az abszolutizmus bukása után a közbizalom a főjegyzői tollat adja kezébe, Schimerling lovag faszékja után pedig megteszi őt alispánnak.

Hat esztendőn át viselte Vizsolyi e fontos hivatalát... ekkor ugyanakként szolt hozzá a közönség, mint Nagy Sándorhoz Fülöp: „Erdi fiam! keres magának más országot.... Macedonia kicsiny neked.”

Magyarán, fölküldték az alispánt a fővárosba képviselőnek, hogy a kinek országra való esze e tudomány van, ne pazarolja el azt kicsiben, az ország egy részére, de jussan abból az egész hazának és nemzetnek minden közönségében.

Mint felelt meg Vizsolyi e bizalomnak? arról könyvet kellene írni.

Tajga és élöké leven a kerveyezési bizottságnak, tajga a közigazgatási bizottságnak, tajga a közigazgatási enquetának, a fumei kérdésben kiküldött, ugy az országos földadó bizottságnak, mindenütt kitelt magáért, s minthogy éles elmével bő ismeretek, erős elvi meggyőződéssel hódító szellemzettségű paronoknál nála, cseppet sem csodáljuk, hogy választókerületet a világról föl nem cserélne mással, a szabadelvűpárt pedig a feledhetlen *Gorvay* halála után egyhangulag őt kiáltá ki a pártkör élökévé.

Vizsolyi Gusztáv valóban Magyarországnak nem csupán egyike legjelesebb, de egy füst által egyike legkedves embere. Komoly ügyekben erélyes, kicsiségben enhézi; független fölfele, nyújás és bizalmas a legelső iránt is; pártunknak csak oly kétsége,

mint oszlopa és vonzereje!... Amellett annyira önzetlen és szerény, hogy szinte felve tüzük a köztisztelő által neve köré font gazdag koszoruba saját hódolatunknak ez igénytelen leveleket...

A KOCHELI KOVÁCS.

— Képpel —

A bajorok — hős, vitéz nép! —
Sikra szálltak a hazáért;
Sikra szálltak az igazság;
És szabadság zászlajáért —
S ember volt az utolsóig.
Mindenik halálra készen,
De tul tenni, egy se tett tul
Kocheli kovács vitézen!

Keze izmos, szive tiszta;
Legelső a haza nála...
Kész volt menni a hazaért
Száz veszélybe, száz halálba.
Megvenni a szabadságot
A legutolsó csepp véren —
Bajorok közt egy se tett tul
Kocheli kovács vitézen!

— Ropog, szabad a várkapu.
A hogy ütest már rá karja;
Bomból belé messze tájek
S minden ütés rest ejt rajta...
Diadallal, győzelemmel
Rohan a nép át a résen...
Bajorok közt egy se tett tul
Kocheli kovács vitézen!

Nevenek és emlékenek
Órok zöld koszorút fonva:
A Kocheli kovács hősről
Szájról szájra ment a nóta;
És meg is van örökitve
Hősisége nem egy képen:
Mert e harcban egy se tett tul
Kocheli kovács vitézen!*)

Versben diesőtjük a néphóst. Zsarnokok emléktől sajnáljuk meg a prózát is, bár tanulság azok életében is rejlik az utókor számára.

Az egyik ép oly lélekemelő és vonzó, mint visszataszító és elriasztó pelda a másik.

Itt van, hogy második szép rajunkhoz szinten mellékeljünk néhány magyarizó sort. Oroszország hatalmas egykori csárja, Rettenetes Iván, a ki a 16-ik század második felében ült az orosz trónon.

Emberi testben oly vad lelek, mint az óve, talán soha sem lakott. A tisztán hamarabb megillott a szelid bírány, a vöröset a galamb czime, mint őt az emberi név. Ezeket, százezreket típtől el altatvalói közül pusztá szeszélyből, s palotájában a legzababagból four ép oly kevéssé volt biztos: megéri-e a halmopot? mint a legutolsó földhoz ragadt szolga.

A bakó elare fent bárdáll állott örökön a trón mellett, s ha a csár ő folségeket kedélye akármik okból elborult: ezernyi ártatlan lakott s ug meg ut körülön egyesült az annyig is tengerre áradt, előbb ontott verrel.

Utóbb feleségeit is egymás után küldte kegyetlen csár a vérpadra s egy csekély összeszóialkozás miatt

*) A bajor nép máig is emlegeti e hős kovácsot, testi erőre az ő Tolói Miklósnak és Kiszty Páljokát. 1765 karácson éjszakáján e derék néplős bajor paraszok élén München ellen indult, hogy a fővárost az idegen helyország kezéből kiszabadítsa. Nem léven agyúgyok, egy óriás szaruzó fával próbálta betörni a kaput, de nem sikerült. A föliradt lakosok utolsóknak elcsélték a halomra lökötie a parasztokat: utolsóknak elesett maga a vezér is. Emleke a bajor történetben kívül a hagyományban, költészetben s a főnébű szék festményében van megörökítve. Megérleltük, hogy előkife fordítsunkon.

elefantesson buzogányával egy halántékon vágta a trónörököt, hogy őt nap múlva belehalt.

Vegre persze az ő órája is utótt!... A halál lehe őt is meglegyítte. Hogy lelkiismeretének vádoló szavát ne hallja, Iván csár enekesekkel és táncosokkal vette magát körül s kinekesek, milliók átkával terhelt kinekesek közepette lehetie ki feketé lelkét.

S ma? ha választani kellene önöknek t. olvasónak! a börtönytessen bajor néphős és e bitorba, aranyba öltözött zsarnok emlékezte között, akadna-e önök közt csak egy is, a ki az utóbbinak adna előnyt?...

HONVÉD A HONVÉD.

— Elbeszélés. —

Írta: ERDELYI GYULA.

(Folytatás.)

Sokáig elte az özvegység keserű és szomorú napjait, a fia iskolába került. Egyedül élt, pedig bajos az embernek egyedül élni. Talán ezért is fogadott el minden ideitlen igaztásból erdőragalmazást, ezért volt a vére olyan fekete és ezért ócsorolta a honvédséget is. Az egyedül való életben az ember a világnak a sötét oldalait nézi, a saját örömtelenséghez osztályosokat kérés.

Sikor Gábor ur neha mikor a haza felett való keseregése helyét adott saját helyzete megmondolásának, benepesítette ezt a sivár, oromtelen hazát új alakokkal, kik életét folytatásit fogják kepezni. Apró szöke és fekete furtoz fejesek, kiknek meg egyszer majd előveszi azokat a tiltott verseket. (Nem tudta, hogy ezeket ma s a szentében-hosszban árulják.) Elmondja a régi csatapékekét és megtanítja őket a haladás igazán szeretni. Most már ezekben az alkalmak vege, katona embernek nem igen van kedve a házasághoz. Nagyt solhott, nagyt ívott, nagyt pipázott, így oszlatta a régi bánatot, hogy elkvartelyozhassa az újat...

Geza megerkezésenek napja mindinkább közeledett... Az öreg ur mogorra álarozott öltött.

Geza ezen ellenkező hangulatban utazott haza fele, mint a milyben edes apja dult az ősi hazában...

Egy szep palya kezdenél állt és szive kinekesel, a szerelem kinevesel volt tele. Elfoglalta a fiatal honvédtiszt szivet is az a hódító, mely ur a királyok felett s a mely megelésti a közökona kenyerét is. A harez és béke istenszonnya, a szerelem.

Csak az agasztotta boldog szerelemben, hogy tajga nehezon fog belegezteni, mert a kit szeretett.

Palma hisszonyos, lovag Erich Henrik kozos hadsergebeli ezredes leánya volt...

Palma szerette a csinos honvédtisztet és ő a maga részéről nem aggódott, mert tajga szerette a magyaroikat, maga is magyar ezredben szolgált, megismerte a derék, nemny, áldozatkész nemzetet, gyermekeit mind magyarnak nevelte. Ő bizony maga darabosan beszélt a magyar nyelvet, de gyermekeit, különösen Palmát, kitünően, minden szavát nótra lehetett volna szedni...

Geza és Palma sajátosságban ismerkedtek meg. A katonatiszt leánya igen pajos volt. Ismeréseinek jeleket írogatott masok nevében és találkoztak levélk a más számlájára valahol, ő pedig távolról nézte, hogy a szegény találkozára hívott óraszámra hogy gyötri magát a várakozásban.

Egyszer egy előhaladt korban ismerőse nevében írt levelet valami nyudjazott kapitánynak, telve forró vallomásokkal.

A szegény jámbor ember nem met el, hanem felkerte Gezát, hogy menjen el helyette, őt mint fiatal ember érdekl az ilyen eset.

Geza el is ment és valami ismeretlen oszton vagy sejtelen utalóközsa alatt egyenesen a leselkedő Pálmával állt szoba.

A csinos honvédszár tisztnek olyan szép beosztásodra, katonás magatartásra volt, hogy Pálma egyszerűen a másnak készítet csapadán talála ma. Az igen csillag ragyogott, a virágzó földeket, a tó tükrében bámulta magát az éges, szerelmelő dalok a fülemle, a ki párját keresi, ő meghallgatja ezt a dal és megtalálta párját.

Apja és köztje igen bizalmas viszony volt, másnap elmondotta őszinten kalandját és azt is, hogy az öreg szándok képviselője milyen derék fu. Az ezredes másnap a tiszt kabinjában szóla állt Grával, beszélt vele egyről másról s a társalgás vége beavallotta magának, hogy derék fiatal ember. Ő már nem tartozott azoknak a közös hadsergebbel tisztnek a sorába, kik a honvédséget és is tartják katonáknak. Ismerte a régi vétséget és látta az újjak képességet, szívesen ismerte el fejever-társnak.

Ettől fogva Géza rendes vendég lett az ezredes házában és nyilatkozott is; lovag Erich áldását adta reájuk.

— Csak egy haj van — mondá leendő apósnak Géza — apám elölete a hadserge és a mint Takaró keresztapám írja, az új honvédséggel szemben is.

— El lehet ezt intézni. Ismerem ezeket a derék régi hazafiakat, adja Isten, hogy helyeikre metők a utódok legyenek. Ők magokban gondolkodnak, de nem látják, ki kell nyitni szemüket, én leányommal harmad napra a te hazakeresés után, mint keresztülutalók meg fogunk hazatérni előt állni. Ne árulj el semmit, az öreg ur előtt azt es mutasd, hogy ismerz bennünket, majd én intézem el a dolgot.

Géza apósnak katonásan köszöntött, megcsókolta menyasszonya kezét és sietett esomagni, azután ki a vasúthoz. Sokkal boldogabb volt szerelmében, mintahogy nagyon sokat gondolt volna apja lehető elövetésére. Lehetetlen, hogy Pálma meg ne hódítsa őt, ... mondá magában.

Miőn megerkezett a vasutállomásra, az öreg Takaró fogadta, hogy előkészítse gyengéd módon, mi vár rá otthon. Takaró bácsi bízása volt keresztifára, nagyon jól állt neki a húszardalom. Megneverte ketszer, háromszor, mintha szemlet tartana, végre is Géza indult es neki menni kellett.

(Vége köv.)

Legujabb.

A képviselőház esztőrlőn a költségvetési törvényjavaslatot tárgyalta. **Havudis** Sándor előadta elfogadásajánlván, **Mocsary** Lajos rövid beszédet vezetla a függetlenségi párt álláspontját és nem fogadta el a javaslatot. **Apponyi** Albert gr. es **Horváthy** Nándor nagyobb szóban beszédben támadták meg a kormány politikáját, a mire **Sepáry** Gyula gr. es **Tisza** Kálmán miniszterelnök fenyes ezafolaltal felelték.

Elegy-belegy.

— **Az aranyóra**, című székely történet folytatását és vége terszike minti kenytelenek voltunk a józó száma hagyni.

— **A szultán anyja**, mint Konstantinápolyból jelentik, meghalt. **Abdul** Aziz anyja a II. Mahmud szolgálatában álló ezredesfőnöknek volt lánya, kit Mahmud akkor rendelt a házába hozatni, miőn szűpségének nagy hirt hozzá is eljuttat. Atyját tábornoki ranggal s vagy összegpenz kárpótolta. Miőn II. Mahmud haldozott, ágyához hivatta két kiskorú fiát, **Abdul** Medsidét es **Abdul** Aziát, s az elsővel esküt tettett arra, hogy ősséget meg nem öleti, s anyjuk fejedelmi tüzépnét áll. Mindazonáltal az anyját füstöl együtt besúcskát a hárembe. 1861-ben **Abdul** Aziz lépett trónra, s anyját es időtől kezdve a szultánna valóság című illeté meg. 1875-ia halálának ideje óta a szultánna teljesen visszavonult élt a Cseregen palotában, s egészen unokáinak nevelésére fordította idejét. Lányonokai azóta valamennyien férjhez mentek.

— **Kintornás gróf.** Varsó utcáit nemrég egy fiatal olasz járta be kintornájával. Rövid idővel

ezelőtt megdudtak, hogy neve **Serovare** es grófi származást. De csak rövid ideig kereset ily keservesen kerényed, mert a napokban hírtelen meghalt egy megbátyja s egész vagyonát ráhagyta. Erre kintornáj is egészen földjének ajándékozta.

— **A magyarországi tanítók első árva-házát** valószínűleg meg es ebben megnyitják. Mint az illető bizottság hítele forrásból értesül, **Trefort** Ágost min. elhatározta, hogy az első árva-házat, az árva-házi alap igénybe vétele nekül, a saját kedgője keretén belül felépítik. Tervezettel már el is készült, úgy hogy az építkezést tavasszal megkezdhetik s ősszel be is fejezik. Az árva-ház helyül a budai új tanítóképzede telke van kiszemelve, melynek északi oldalán fog emelkedni a 24 árva-ház rendezett egyszerű emeletes épület. Az árva-háza lakásain kívül lesznek benne az árvaok számára haló, dolgozó s betegszobák, valamint minden más szükséges helyiség. Az egyesület választmánya ennek folytatás erélyesebb működést kezdett az ügy előkészítésére.

— **Koldus lóháton.** A francia fővárosban nagy feltűnést kelt a jó üzletet is csinál egy új fajta koldus. Fesztői rongyokban lóháton szokott járni, ven, beteges gebén. Különösen az Avenue de Cléchy keréget. Nyergéből lehalaj s úgy tartja oda kalapját a járókelők elé. Ha megmúlják, azt mondja: «Ne gondolom vele, polgártárs, öreg es gyenge vagyok; nem tudok a labámon járni.» A közönség bőven dob neki aprópénzt.

— **Mesterséges vénítés.** Ezt az eljárást persze nem a nők számára találták fel, hanem a bor erdekeiben. A kaliforniai Electric Lignor Company ezimű czeg az új bort villamosággal pár óra alatt úgy régivé teszi, mintha már évek óta a pinceben lévő bor volna. Komnyú voros bort három óra alatt óra alatt tesznek regivé. A konyakot pedig hatvan óra alatt.

— **Valami az anyjoknak is.** — A *tükör* *follossa* *valik*, ha a napsugarainak vagy ha nagy keménye vagy kályha-melegségnek van kitéve. Mert az a fonsor, melylyel a tükör látszó lapja be van vonva, hogy a fény visszaverődjék, nagyon könnyen megsebezhető, ha csak kis ideig is ki van téve a nap sugarainak vagy a kemény melegnek. Ennekel fog az a tükör, mely nagy van elhelyezve, hogy a nap egyenesen rá esülhet, vagy a kemény meleg egyenesen rá, csakhamar follossa valik es teljes elromlását csak úgy lehet megakadályozni, ha olyan helyre helyezzük, hol a jelzett behatások nem érik.

— *A telen korát* 13 éves koráig szarvainak gyűrűről lehet megtudni. Azon nevet azonban hogy a gyűrűkről azt is meg lehet tudni, hogy hány borjuya volt a tehéneknek. Téves. A két éves telen szarvainak alapján egy kis kiemelkedés vehető észre, mely a józó évben már könnyen látható. Ezt tehát azt jelenti, hogy a telen három éves. Őt éven korában már két gyűrű látszik a telen szarván, ezután minden évben egy új gyűrű keletkezik. A tehének 11—12 éves korában keletkezik gyűrűi kisebbek, szorosabbak es kevésbé szembetűnők. Ekkor esetleg néhány legregibb gyűrű már es is tűnt. A 13 éven föl — mint említették — a gyűrűkről már nem lehet megtudni a telen korát. A fogak állapota nem ad utmutást; telen korára nézve, mert es a legelőn töltött időtől, a legelő es talaj minőségétől függ.

— **A gazda naplójába.** — *A pincepenész elaróltatás.* Rossz szőlőtelekben következőben es nedvesseg mellett a boros pincek falain gyakran igen sok penész képződik, mely sokszor a hordókat is megfertámdja. Vannak ugyan még most is emberek, a kitért az állítják, hogy a penész a boros pincezében nem árt, sőt azt olyannak tekintik, mint a mely a pincezék jó kinézetét ad, ezek azonban bizonyára meg nem vizsgáltak elege azt a hatást, melyet a penész a pincezében gyűjt, mert akkor mindenesetre nem csak a hordók romlanak el igen gyorsan, hanem a bor is sokat veszíthet jó tulajdonságaitól általa. A hordókban képződő penész a falakteréseiből táplálkozik, s ha az olyan fat, melyen penész képződött, közelebbről vizsgáljuk, azt találjuk, hogy az bizonyos mélységig el van pusztítva. Oly hordó, melyet penész vonta be, gyakran már néhány év múlva használhatatlanná válik. A bor pedig, ha ismert dolos azt kapja a penésztől, mi által főm zamattját természetesen elveszti. A penészesborkban a szerves anyagok közé tartoznak, melyek csirák a vízbe mártva, bizonyos főkéf kifejlődnek s az alatt es illeők folyadékokban levő anyagokból táplálkoznak; az oly pince levegője, melyben a penész bőven képződik, ennek igen sok csiráját tartalmazza, mi a bor-

ban igen rossz átalakulást idézhet elő. Mint az es irányban tett kísérletekből kitűnik, a penész-csiráknek a borban való képződése által a bor nagy egy része ecetsavvá változik át. Okvetlenül szükséges tehát, hogy a boros pincekben a penész képződését megakadályozzuk, vagy ha már képződött, mindent megtegyünk, hogy onnan kipszűsítsük. A sok penészel-távolítást mód közül, mely többé-kevésbé észszerűnek bizonyult, az «Vlg. Weinzeimung» a következők ajánlja, mint olyan, mely biztosan czelhez vezet. A penészes pincefalakat egy éles, erős fevelő jóval kell kefélni s azután vízzel feloldott borakszállal bekenni. Ezt az oldatot úgy készíttük, hogy jó vízvesz vasfajakban durván megtört borakszót mázol hevítünk, s azébe kihűlt engedünk, miközben a boraks egy része innál megkegyesedik. Az így oldaltal bekent falakon soha sem fog többé penész mutatkozni. Ugyanígy szabadíthatjuk meg a hordókat is a penésztől s óvatjuk meg a további penészedés ellen.

Piaci árak.

Az időjárás egész heten át igen enyhe volt. Ugy napokban, mint éjjelenként a hőmérséklet emelkedett a fagymentes fölé es csak két ízben volt a hideg olyan, hogy fagyott. A vetések állásáról érkezett jelentések kedvezően hangznak, sok helyütt gyenge hótakaró velt a vetéseket, de úgy látszik, ez teljesen elegendő, mert aligha lesz már ez idén erősebben hideg idők.

Buda tízvezikei 10 frt 5 kr., pestmegyei 9 frt 70 kr., 10 frt. bányái 9 frt 55 kr., tavaszra 9 frt 46 kr.; észre 10 frt 10 kr. **Rózsa** 7 frt 60—90 kr. **Zala** 6 frt 75 kr., 7 frt 10 kr. **Tengeri** 6 frt 70 kr.; idei áru 6 frt 10—20 kr.

Liszt. A lefolyt heten malmaik jelentékeny mennyiségű lisztet adtak el, beföldő épp úgy, mint külföldre. Ennek dezára az üzletben nagybőrműver jüvölése nem konstatalható, mert kérdéses, vajon annak idején a most papíron vásárolt mennyiségű kenyéregy fel fognak-e veltetni, vagy csak a spekuláció eszokolt-e a jelenlegi vásárlásokkal nyereségre irányuló műveletet. Az árak nem változtak es csak fekete lisztet árajavult valamivel. Takarmányanyagok általában jó keresletnek örvendtek.

Bud ünavidekrei 9 frt 75 kr., 10 frt 25 kr.; törpe 11 frt 50—75 kr.; tarka 7 frt 50 kr. **Lenese** kisüzemi 9 frt 75 kr., 10 frt; nagyüzemi 11—12 frt. **Bors:** 12—12 frt 50 kr. **Kendermag** márcs. 13 frt 75 kr., 14 frt. **Mal** száraz 28—28 frt 50 kr.; kők 29 frt. **Dió** 12—13 frt. **Méz** 36 frt. **Vízsz** roznyói 139—140 frt, finomabb 141—142 frt. **Paprika** 60—65—68 frt. I. min. 45—46 frt. **Disznószőr** 60 frtról 57 50 krra süllyedt. **Szalonna** videkei 45—46 frt; asztali 49—50 frt; füstölt 55—56 frt. **Faggyu** 52—53 frt. **Szentesizet.** Átlagának 290—320 kilógr. 48 kr., 180—260 kiló. 45—47 kr., vidéki 43—44 kr. **Marhahús.** Útlelő ízben felfuttatott összesen 1451 darab nagy es 1266 darab apró marha. Eladott 18 bika, darabja 85—175 frt; 1029 ökör, párja 190—265 frt; 428 drb telen vágóra, párja 160—285 frt; 140 drb fejős telen, drbja 75—156 frt; 35 drb bivaly, párja 140—200 frt; 564 borjú, drbja 8—26 frt; 702 bárány, párja 5.50—6.70 frt. Ökörhús 51—55 frt; telenhús 48—52 frt; borjúhús 72—73 frt; bivalyhús 45—49 frt 100 kilemónként.

Leányár. Árak rosszabb minőségűek 14—57 frt, jobbakk 80—184 frt. Nehány drb jó kocsiló 200—225 frton kelt el. Bécsi vágóra 23 drb vásároltatott 18—33 frton daralonként. A vásár élekt volt, a mennyiben nemcsak a helyi szükségletek szorítottak. Az árak emelkedtek.

Bcs. A párisi hetői vásárról érkezett kedvezőtlen jelentések azt eredményezték, hogy az árak mintegy fel firtal csökkentek. Magyar kivitelűek júli 21—31. 50 firtal, kivételesen 36 firtal, mustárú júli 14—20 firtal fizettetett. Suly szerint kivitelű júli 46—53 krral, első min. 54—56 krral, mustárú júli 40—45 krral fizettetett kilónként vágóslyban.

HETI NAPTÁR. Febr. hó.

Nap	Katolikus es protestáns	Grög-Orosz	Israelita
10 V F	Skolasztika	F Hélyred van.	29 Trifon
11 K	Erzina	Erzina	30 Ignác
12 K	Erzina es vt.	Erzina	31 Cetrin
13 K	Ilona István	Ilona István	16 János
14 C	Bálint áld. vért.	Bálint	18 Péter
15 P	Fansztin es Jov.	Fansztin s Jov.	3 Simeon
16 S	Juliana es vt.	Juliana	4 Izidor

Kiadótulajdonos: **Feldős szerkesztő: Aldor Imre.**

Nyilvános hirdetés

Ausztria és Magyarorszáig összes lakosaihoz!

A t. cz. község örösi részvétele folytán a nyilvános lapokban megjelent hirdetések által ajánlt végelédés iránt a Kancellariát János Károly féle 121 évi fennállási jog üdeltárs hagyatékának árúkatára több mint hét háraddal kevesebbet, a megv. árúokos az utolsó érekeletlen elhatározást a legelső árukiadásig elidőltéskéntől kezdve meg csak háromez kétféle folytani. A ki tehát pompás és kitünő árut majdnem ingyen akar magának szerezni, a megrendelését saját érekeben tegesse.

Hogy a nyomtatásban zavar ne okoztasson a tárgyak előbbeni árábanak meghagyott.

- Következő árak vannak meg árszámban
- 4000 darab nőt ing legfinomabb angol chiffonból és valódi svéai hímzés-betűtől, egy valódi máhimes; darabonként 1 fr 20 kr. Tuzsónként 1 fr 30 kr.
- 1500 darab nőt ájlii oroszt, ugyancsak minőségű, nagyon hosszú s egész hosszában svéai hímzés-betűtől, jóllehet elegáns kiköltés. Dúsz darab minden nőnek, darabonként 1 fr 50 kr. Tuzsónként 1 fr 50 kr.
- Ugyancsak nehé barcelhóli, dréja 1 fr 60 kr.
- 5000 darab nőt sötétzöld legfinomabb svéai szőnyegből valódi svéai seiyem sálkából dicévre, darabonként 1 fr 40 kr. Tuzsónként 1 fr 50 kr. Ugyancsak vörös oroszló-bőröként 1 fr 50 kr. Tuzsónként 1 fr 50 kr.
- Ugyancsak nehé mezei, daja 1 fr 75 kr. Ugyancsak legfinomabb és legpuhább szövésű, mindenféle kék hímzése és korai plissirova fodrokát és kispé-kévre, daja 2 fr 50 kr.

- 3000 darab férfing hímzésből angol chiffonból, 4 szerez mellet, sima vagy hímzés és telenes szövet nyakkendő-gyék, dróbként 1 fr 50 kr., tuzsónként 1 fr 50 kr.
- 1500 tuzsónként, sötétzöld színű, sötétzöld színű, egy ábrona, és 12 szervette 2 fr 80 kr. Minden lakásban nélkülözhetetlen a család számára.
- 3000 tuzsónként, sötétzöld színű, sötétzöld színű, minden darab külön csomagoltan, vörös eskókál és hímzés rojttal, két illék, legfinomabb püstpürru, csomópémpé, Tuzsónként 1 fr 75 kr.

- 8000 darab nagy nőt keszű legfinomabb berling pamutból szövés, hosszú rojttal a legpuhább szövésű, legpuhább és legvirágosabb színekben, s. m. akót, torók, szők és kék, fehér, fekete, kék, vörös, barna, söt. söt. darabonként 1 fr 90 kr., tuzsónként 0. 4. 12 fr 50 kr.
- 400 db uti plaid, roppant nagy és vastag legnehébb, legpuhább szövés, elegáns angol minálban, s. m. kárm, svéai szőnyeg, nehé rojttal; roppant hosszúságú és szélességű folyón, öltöződruhá, nőt fahé, ágyterítő, nőt órást garantált alkalmatlanság, s meg 30 évi használat után is belökü 2 elegáns öltözék készíthető; Állatuk felő hábi, eskőpény, nőt palást teljes nélkülözhetetlen; I. minőség előbb 15 fr, most csak 5 fr 85 kr. II. minőség előbb 12 fr, most csak 4 fr 48 db.
- 300 veg házi szőnyeg, teljes 30 méf; legjobb legnehébb, legpuhább gyártmányú, házi használatra; 1 veg 5 fr 50.
- A pamut áru roppant minőségű, a vázson nem sokára meggyezzer annyira fog kerüli; mind fogra, mind házi megrendelés mindenkinék ajánlati.
- 50 db. seiyem ágylakár, legnehébb lyoni shaggyseiyemből, két fehér vörös és sárga szíkes; daja 4 fr barmutatos órák.

- 380 tuzsónként, mindenki legnehébb lyoni seiyemből, minden színben, minden 50 m; más színben; nyakkendőre és használati; csak 3 3/4 tuzsónként.
- 380 gobelin kőzet, két legfinomabb ágyterítő és asztalterítő, kármnyújtókat, asztalyterítőket pompás kivitelben, az egész kőzet, azaz mind 3 db. ára együtt csak 7 500
- 5000 drb. legelő, jó szilves borszomból, töltéses meg a legnagyobb ágra és, varrás nélkül, dróbként 1 fr 30 kr., tuzsónként 15 fr.

Mindenki a ki egyszerre legalább 15 fr értékű vásárol, ráadásul, tehát legyen kép vagy avatási kötelesség (házascsal, francia aranyborszomból, melynek vonaton járásáért 3 évi jóállás nyújt. 1849

Képleten mellélt megrendelését posta-művelty vagy a kir. posta-szolgálat mellélt lá) az alábbiak szerint.

Erbchaftsverwaltung RABINOWICZ,
Boc. II., Schiffbauergasse Nr. 20. T. M.

A FRANKLIN-TARSULAT kiadásában Budapestben megjelent és minden könyvtárnál kapható — az osztr. tartományok számára SZÉLINSZKI GYÖRGY és. kir. egyet. könyvtárnál Bécsben I., Stefansplatz Nr. 6.

Mezei gazda népszerű vezérkönyve.

A mostani viszonyokhoz alkalmazva.

Földbirtokosok, gazdatisztek földmiv. vesek használatára; de kiváltképpen a magyar földmivelőnép számára: különös figyelembevételével annak,

miképen lehet és kell a gazdászot cselészterden rendezni, lehető legelődelmezőbb fokra emelni és csinოსítani.

Írta

GALGÓCZY KÁROLY.

Ötödik kiadásban átírta és javította

D. FARKAS MIHÁLY.

Első kötet: Földmivelés.

Ára füzve 1 forint 20 krajczár o. é.

Második kötet: Állattenyésztés sajtó alatt van.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapestben megjelent:

FALUSI KÖNYVTÁR

Számos fametszetekkel. — Egy-egy füzet 50 krajczár.

1. Magyar méhészkönyv, vagyis útmutatás a sikeres méheltetésre, tekintettel a különböző tenyésztési módokra. Írta dr. Farkas M. III. kiadás.
2. Ugyas Mari, a kis konyhakertész, vagyis útmutató oktatás a zöldségettermesztésben, Metzger miniszter által magyarítva István bácsi, II. kiadás.
3. Talajművelésnek ismertetése és tenyésztése, rétmivelősi és takarmányozási naplóról Írta dr. Farkas Mihály, II. kiadás.
4. Kereskedelmi növények művelése. Nevezetesen az olajmagoc, fonalbéti, festő- és egyéb gyáraknak valé végre a közhasznú fűszerez növények miképen termesztéséről szóló kézikönyv. Irta Reischer Endre.
5. Juhattenyésztés és gyapjatermesztés, a juhbetegségek ismeretével és gyógyításával. Irta Reischer E. II. kiad.
6. Gyakorlati és elméleti sertésatenyésztés. Saját tapasztalás nyomán. Irta Dely M. Ámos bővített kiad.
7. Apró majomjeg vagyis: a barmótenyésztés foglaltása. Honi és külföldi tekintélyek nyomán saját tapasztalásával bővítve írta dr. Farkas Mihály, II. kiadás.
8. A bogár- és gyümölcs tenyésztése. Irta dr. Farkas M.
9. A disznó-tenyésztés foglaltása és a legelősebb honi és külföldi csemegéjok ismertetése. Irta dr. Farkas Mihály.
10. A szarvasmarha-tenyésztés. Irta Kégl S.
11. Eperfa- és selyemhernyó-tenyésztés Irta Áron E.
12. A szarvasmarha haszonvétele. Irta Kégl Sándor.
13. A szőlőművelés kéjtája. Irta Perlayk Mihály.
14. Borászati v. pinogaszászati kéjté. Irta Perlayk M.
15. Miként emelhetjük gazdaságunk jövedelmét? Irta Réti János.
16. Népszerű és a gazdaság minden ágára vonatkozó messi gasda napitára az uradalmi tisztek számára. Összeállította Ring Adorján.

A Franklin-Társulat magyar uradalmi intézet kiadásában megjelent és minden könyvtárnál kapható:

Népköltészet, népdalok, népmesék, adomák.

- Adomák és jellemvonások a magyar estésés-életből. Összejűtje egy régi pályatárs. Második kiadás 50 kr.
- Adomák és jellemző vonások a forradalom- és honvédelmi-életből 80 kr.
- Adomák-tár. Magyar népdalok, élekek és furcsa filetek gyűjteménye 80 kr.
- A Bach-korszak adomákban. Összejűtje egy Bach-husár 80 kr.
- Bach-humor az utczán, kaszárnyában és háboruban. Összejűtje a rokkant husár 80 kr.
- Bernáth Gáspár adomái, élesei és gazdasági 1 fr 20 kr.
- Erdélyi János. Válogatott magyar népdalok. Képes kiadás 1 fr 1 fr.
- Fáy András eredeti meséi és aphorizmusai. Negyedik kiadás Két kötet kötet 1 fr 60 kr.
- Frankenburg Adolf. Az égv. Boland Miska kalánkjai szárazon és vízen. Mennyben és pokolban. Sok fametszet-vevényvel 2 fr.
- Győrfy Iván, 50 magyar népdal és dallam 40 kr.
- Garabonasi diák. Iskola adomák, diákos ötletek. Valódi vitéz és vilányos viccek változatos és változó. Készelegyek, s szemcseszórt szepaszámú szellemi szikrák szüretelésre szánt szerzemény. Kézel szeregy élezként 1 fr 50 kr.
- Trefák versetek. Honv. győzők győzgyőrköltött gyűjteménye. Könyv 1 fr.
- Hajnik Károly. Visszamezőlétezek Jelenetek és adomák a magyar életből 1 fr.
- Hegedű Lajos. Eredeti trefák, adomák s mondák a szilvágytelek. Harmadik kiadás 80 kr.
- Husár-humor az utczán, kaszárnyában és háboruban. Összejűtje a rokkant husár 80 kr.
- Köser élekek, adomák és fám gondolatok, Összejűtje Kóti Kohn ügyvédjót és kaplárjéval 1 fr.
- Majláth János. Magyar regék, mondák és népmesék. Valódi Kéziraty Gyűjtemény 2 fr 50 kr.
- Mérey István. Eredeti népmesék. Két kötet 2 fr.
- Sajó- és tiszavölgyi népmesék. Két kötet 2 fr.
- Danemerkli eredeti népmesék. Két kötet 2 fr.
- Szai Károly. A magyar nép dalai és dallamai. Hangjegyekkel. Négy füzet. Egy-egy füzet 20 kr., a négy füzet együtt 1 fr 80 kr., diszkótköteben 1 fr 80 kr.
- Vajda János. Magyar kora. A legjobb magyar és idegen adomák válogatott gyűjteménye 1 fr 40 kr.

Franklin-Társulat könyvnyomdája (Budapest egyetem-utca 4. szám.)

